

atque opportuno situ deligenda, ut hostes commeatu prohiberi, atque ad omnem rerum inopiam redigi queant; aut, si vires experiundi opportunitas affulserit, manum haud dubia victoriæ spe conferere, ac profligare hostes possint: neque enim fortunæ aleam subire, & opulentissimæ ditionis imperium, fociorumque res incerto plerumque belli eventui objectare tutum fore censebant: morâ, arte, studio tepentis Gallorum ardoris reliquias extinguere posse; ac fortunæ inconstantia ereptum pulcherrimæ victoriæ fructum, in studio, prudentiaque præstantissimorum Ducum reponendum esse. His consiliis per Legatum Senatui significatis, ut Reipublicæ copiarum Cæsareanis conjungerentur, facultas Imperatori, ac Legato permissa est; injunctumque, ut oppidorum, ac urbium, quæ finitimæ hostibus sint, ratio habeatur, idque præsidii relinquatur, quod ad illas tuendas sufficiat; cum præcipue a Laudensibus timendum foret, ne duobus Helvetiorum millibus, quos illis Gauferius subsidio miserat, aucti, Cremonensium, ac Bergomatum fines invaderent: idque illis in primis curæ esset, quantum studio, ac diligentia assequi possent, ut eo loco castra locarent, quo pugnandi optio a nostris ad hostes transferri non posset; ne, victoria, quæ jam præ manibus teneretur, per negligentiam amissa, Insubres in discrimen adducti in eadem pericula Venetas ditiones traherent. His constitutis, cum pecunia Cæsareani laborarent, ne illius inopia mora maturandis consiliis injiceretur, ac quamprimum ex hybernis milites deduci possent, quam maximam possunt argenti vim undique colligunt; Clemente ad Cæsarem juvandum mirum in modum proclivi; qui cum viginti aureorum millia Cæsaris Oratori persolvi jussisset, Florentinis, Senensibus, ac Lucensibus auctor fuerat, ut quidquid ex foedere deberent, alacri animo ad Italiæ præsentem statum retinendum erogarent; neque Francisco Sfortia aliquid, quod ad avitum imperium spectaret, omittente, qui propensa Mediolanensium voluntate, cunctisque populorum in se inclinatis animis, nonaginta aureorum millibus, quæ statuto tempore redditurum se polliceretur, adjutus fuit. Neque minus ea in re Venetorum studium exitit, qui a Cæsare rogati decem & octo aureorum millia, quæ ex pace Veneta debebantur, cum nondum